

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев 16128/2022
02.11.2022. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Добриле Страјина, председника већа, Гордане Комненић и Драгане Миросављевић, чланова већа, у парници тужилаца мал. АА, чији је законски заступник мајка ББ из ..., а чији је пуномоћник Зоран Јањић, адвокат из ... и ВВ из ..., против туженог ГГ из ..., чији је пуномоћник Биљана Краљ Радин, адвокат из ..., ради измене одлуке о издржавању по тужби и по противтужби, одлучујући о ревизији тужилаца, изјављеној против пресуде Апелационог суда у Београду Гж2 102/22 од 16.03.2022. године, у седници одржаној 02.11.2022. године, донео је

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ, као неоснована, ревизија тужиоца мал. АА из ..., изјављена против пресуде Апелационог суда у Београду Гж2 102/22 од 16.03.2022. године.

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољена, ревизија тужиоца ВВ из ... изјављена против пресуде Апелационог суда у Београду Гж2 102/22 од 16.03.2022. године.

ОДБИЈА СЕ захтев туженог за накнаду трошкова ревизијског поступка.

Образложење

Пресудом Другог основног суда у Београду П2 706/19 од 28.10.2021. године, ставом првим изреке, одбијен је тужбени захтев тужилаца којим је тражено да се тужени обавезе да на име свог доприноса за издржавање мал. ВВ плаћа износ од 55.000,00 динара и на име свог доприноса за издржавање мал. АА, износ од 55.000,00 динара, укупан износ од 110.000,00 динара почев од 23.04.2019. године, као дана подношења тужбе па убудуће док за то постоје услови, као неоснован. Ставом другим изреке, делимично је усвојен противтужбени захтев па је обавезан тужени-противтужилац да на име свог доприноса за издржавање малолетног ВВ плаћа износ од 20.000,00 динара и да на име свог доприноса за издржавање малолетног АА плаћа износ од 18.000,00 динара, укупно 38.000,00 динара, сваког првог до петог у месецу за текући месец почев од 14.06.2019. године, као дана подношења противтужбе, па убудуће док за то постоје законски услови или док се ова одлука не измени, уплатом на текући рачун законског заступника малолетне деце маје ББ „Вапса ...“ број рачуна ..., док је у преосталом делу противтужбени захтев туженог-противтужиоца којим је тражио да се обавезе да на име доприноса за издржавање малолетног ВВ плаћа износ од 12.000,00 динара и на име свог доприноса за издржавање малолетног АА плаћа

износ од 13.000,00 динара почев од 14.06.2019. године, као дана подношења противтужбе па убудуће одбијен као неоснован. Ставом трећим изреке, одлучено је да се овом одлуком мења пресуда Другог основног суда у Београду П2 847/17 од 28.05.2018. године, у ставу првом изреке. Ставом четвртим изреке, одлучено је да свака странка сноси своје трошкове поступка.

Апелациони суд у Београду је, пресудом Гж2 102/22 од 16.03.2022. године, ставом првим изреке, одбио као неосновану жалбу тужилаца и потврдио пресуду Другог основног суда у Београду П2 706/19 од 28.10.2021. године у првом, у усвајајућем делу другог става изреке, у трећем и четвртном ставу изреке. Ставом другим изреке, одбијени су као неосновани захтеви тужилаца и туженог за накнаду трошкова другостепеног поступка.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену, тужиоци су изјавили благовремену ревизију, због погрешне примене материјалног права.

Тужени је доставио одговор на ревизију тужилаца. Трошкове ревизијског поступка је тражио одређено.

Поднеском од 30.05.2022. године тужилац ВВ (рођен ...2004. године), је обавестио суд да, као пунолетно лице, није овластио адвоката Зорана Јањића да га заступа у поступку по ревизији, и да повлачи ревизију у целости.

Одредбом члана 410. став 2. тачка 3. Закона о парничном поступку, („Службени гласник РС“ бр 72/11 ....18/20) прописано је да је ревизија недозвољена ако ју је изјавило лице које је повукло ревизију.

Пошто је тужилац ВВ повукао ревизију следи да је његова ревизија недозвољена.

Из изложених разлога, Врховни касациони суд је одлуку као у ставу другом изреке донео на основу одредбе члана 413. Закона о парничном поступку.

Врховни касациони суд је испитао побијану пресуду, применом одредбе члана 308. Закона о парничном поступку у вези одредбе члана 202. Породичног закона („Службени гласник РС“ бр 18/2005 ... 6/2015) и утврдио да је ревизија тужиоца, малолетног АА, неоснована.

У поступку није учињена битна повреда одредаба парничног поступка из члана 374. став 2. тачка 2. Закона о парничном поступку на коју Врховни касациони суд пази по службеној дужности.

Према утврђеном чињеничном стању, малолетни АА, рођен је ...2007. године, а правоснажном пресудом Другог основног суда у Београду П2 847/17 од 28.05.2018. године, тужени је обавезан да на име свог доприноса за његово издржавање плаћа месечни износ од 30.000,00 динара. Малолетни АА похађа седми разред основне школе а његове месечне потребе на име издржавања износе 36.000,00 динара. Мајка малолетног АА је запослена у ... канцеларији као ... приправник по ком основу

остварује месечну зараду од 40.000,00 динара и власник је стана у ... улици у ..., површине 51 м², у коме без накнаде живи њена мајка, док она, са малолетним тужиоцем, живи у стану своје мајке за који самостално сноси режијске трошкове. Власник је два аутомобила и то: „Pežo ...“ из 2001. године и „Honda ...“ из 2014. године, непокретности – земљишта у К.О. ... од 15 хектара, укупне вредности 35.000 евра. Од дана доношења претходне одлуке о обавези туженог да издржава малолетног тужиоца, околности су се промениле утолико што је тужени тада остваривао зараду од 180.000,00 динара док је његова зарада сада 35.000,00 динара месечно. Власник је стана од 100 м² у ком живи са супругом и малолетним сином ДД, за чије је издржавање месечно потребно 30.000,00 динара. Такође је власник и два гаражна места која не издаје, и пословног објекта у улици ..., који има привремену грађевинску дозволу. Поседује катастарске парцеле површине 1,1 ха у ... и има уштеђевину од око 7.400 евра. Тужени је уписан као законски заступник привредног друштва „БЂ“ Д.О., а такође је оснивач предузећа за услуге и трговину „ЕЕ“ Д.О.О. У време када је донета претходна одлука о издржавању деце, малолетни АА је ишао на терапију у приватну психијатријску клинику, а сада то није случај, такође је похађао часове немачког језика и тренирао фудбал, што сада такође више није случај, па су у том смислу његове потребе за издржавање смањене.

Полазећи од овако утврђеног чињеничног стања, нижестепени судови су одбили тужбени захтев тужиоца малолетног АА, за повећање износа издржавања, а усвојили противтужбени захтев туженог за смањење његовог доприноса за издржавање тог тужиоца, применом одредбе члана 73., 154. став 1., 160., 162. и 164. Породичног закона, те члана 27. Конвенције о правима детета, налазећи да су потребе малолетног детета смањене у односу на време када је донета претходна одлука, док су се околности на страни туженог такође промениле, погоршале, јер он сада има обавезу издржавања још једног малолетног детета, а умањен је износ зараде коју остварује.

По оцени Врховног касационог суда, нижестепени судови су правилно применили материјално право.

Одредбом члана 160. Породичног закона, прописани су критеријуми за одређивање издржавања по којима се издржавања одређује према потребама повериоца, могућностима дужника издржавања при чему се води рачуна о минималној суми издржавања (став 1.), тако што потребе повериоца издржавања зависе од његових година, здравља, образовања, имовине, прихода и других околности од значаја за одређивање издржавања (став 2.), док могућности дужника издржавања зависе од његових прихода, могућности за запослење и стицање зараде, његову имовину, његових личних потреба, обавезе да издржава друга лица, те других околности од значаја за одређивање издржавања (став 3.).

Промена висине издржавања прописана је одредбом члана 164. Породичног закона тако што се висина издржавања може смањити или повећати ако се промене околности на основу којих је донета претходна одлука.

У конкретном случају, промењене су околности на основу којих је донета претходна одлука јер су тада потребе малолетног АА износиле 60.000,00 динара месечно док сада износе 36.000,00 динара месечно. Истовремено, смањене су и

могућности туженог, као дужника издржавања, имајући у виду да он сада има обавезу издржавања још једног малолетног детета чије месечне потребе за издржавањем износе 30.000,00 динара, при чему је зарада туженог значајно смањена тако што уместо 180.000,00 динара, колико је износила у време доношења претходне одлуке, сада износи 35.000,00 динара месечно.

Наводима ревизије тужиоца, малолетног АА, о томе да тужени остварује вишу нето зараду од 35.000,00 динара имајући у виду да је директор предузећа које остварује добит, не доводи се у сумњу правилност побијане пресуде. Када се има у виду да месечне потребе малолетног АА износе 36.000,00 динара, следи да признатим износом од 18.000,00 динара тужени сноси половину трошкова за његово издржавање, а то је више од половине износа зараде коју остварује, док је за преостали износ, мајка малолетног детета дужна да доприноси његовом издржавању. Пошто су се промениле околности на основу којих је донета претходна одлука, тако што су потребе малолетног детета, као повериоца издржавања, смањене, а смањене су и могућности туженог, као дужника издржавања, да доприноси његовом издржавању, следи да је побијана одлука донета правилном применом материјалног права.

Из изложеног разлога, Врховни касациони суд је одлуку као у ставу првом изреке донео применом одредбе члана 414. став 1. Закона о парничном поступку.

Трошкови ревизијског поступка на име ангажовања пуномоћника – адвоката за састав одговора на ревизију и за судске таксе, туженом нису били потребни у смислу одредбе члана 154. Закона о парничном поступку, па је Врховни касациони суд одлуку као у ставу трећем изреке донео применом одредбе члана 165. став 1. истог Закона.

**Председник већа – судија
Добрила Страјина, с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић